

Láss, ítélj, cselekedj!

Interjú a CFM világszervezet új európai vezetőivel

Szerző:

Serbán Mária

-

2019. július 31.

0

372

Ménesi Balázs állandó diakónust és feleségét, Krisztinát 2017 októberében ismertem meg Budapesten, egy MÉCS hétvégén. Két ragyogó szempár, amely nem a házasságban megélt harminc év szép emlékeinek felidézésétől, sokkal inkább a jelenben is félreérthetetlenül jól működő és több mint „begyakorolt” egymásra figyeléstől csillog. A MÉCS Családközösségek országos felelőseiként megannyi magyar család és családalapításra készülő fiatal pár szolgálatában állnak, idén júliustól pedig a Christian Family Movement (CFM) nemzetközi szervezet európai vezetőinek választották őket.

Kezdjük talán ott, hogy mi is az a MÉCS?

A MÉCS a katolikus egyházban indult szolgálat – papok és házaspárok közös szolgálata –, melynek célja a házasságok és a családok hitben és szeretetben történő megerősítése. Két ága: kétnapos lelki gyakorlatos programok (MÉCS Napok) házaspároknak, fiataloknak, fiatal pároknak, egyéni résztvevőknek, papoknak. A másik ág: házaspárokból álló

közösségek indítása, építése; ezekből ma mintegy 130 működik, nagyrészt plébániákon, országszerte és a határokon túl. A MÉCS egyébként szép, jelképes jelentése mellett betűszó: a Megfigyelés – Értékelés – Cselekvés a beszélgetéseink és a lelkigyakorlataink felépítésére, módszerére utal (más fordításban: láss – ítéld – cselekedj). A közösségekről a www.mecs.org.hu, a MÉCS Napok lelkigyakorlatokról a www.mecsnapok.hu oldalon tájékozódhatnak az érdeklődők.

Hogyan és mikor kerültetek ezzel kapcsolatba?

1996-ban egy hollandiai családkonferencián találkoztunk a MÉCS világszervezete, az ICCFM (International Confederation of Christian Family Movements) európai vezető házaspárjával. A beszélgetést magyarországi meghívás követte, majd Bíró László családpüspöktől biztatást és megbízást kaptunk, hogy a világszervezethez tartozóan, a M-É-CS beszélgetési módszer alapján plébániai házasközösségeket indítsunk. Hálásak vagyuk, hogy azóta is kíséri és iránymutatásával segíti a MÉCS-et. 1998-ban pedig személyesen találkoztunk Gabriel Calvo atyával, a MÉCS Napok programok szerzőjével. 1999-től munkatársa, Donnon Murray ferences atya indította el Magyarországon ezeket a lelkigyakorlatokat, amelyeket azóta a programokon részt vett magyar papok vezetnek, elkötelezett szervező házaspárok és tanúságtevők segítségével. Évente összesen 10-12 ilyen lelkigyakorlatos alkalmat szervezünk különféle életkorú és életállapotú érdeklődők számára.

Családokkal, házaspárokkal és házasságra készülőkkel foglalkoztok elsősorban. Meséltek kicsit arról is, hogyan lettetek ti családdá?

1985 szilveszterén találkoztunk. Együttjárásunk és jegyességünk időszakának meghatározó élménye volt, hogy Kállay Emil atya a plébánián egy tizenévesekből álló közösséget bízott ránk. Kéthetente találkoztunk, játszottunk, beszélgettünk, nyáron táboroztunk velük. Sokat jelentett nekik a kortárs hívő közösség, nekünk pedig az, hogy a közös szolgálat során belső bizonyossággá vált számunkra, mennyire hasonlóan gondolkodunk alapvető kérdésekben. 1988 nyarán kötöttünk szentségi házasságot. A jó Isten három fiúgyermekkel ajándékozott meg. Ma már önálló, fiatal felnőttek, mindhárman dolgoznak, és maguk is egyre közelebb kerülnek a családalapításhoz.

Milyen mintákat hoztatok a szüleitektől, és mennyiben befolyásolták ezek a házasságotokat, családi életeteket?

Mindketten katolikus családban születtünk, és szüleinktől minden külső és belső nehézség ellenére a keresztény házasság hiteles és vonzó példáját láthattuk. Testvéreink is harmonikus házasságban élnek, illetve Kriszta húga szerzetesnővér, a spanyolországi Szent Ágoston-rendi Megtérés Közösség tagja. Nagy ajándék mindez. A jó példa erőt és mintát ad, például az elkerülhetetlen nehézségekben a rossz megoldások helyett a türelmes elfogadáshoz, a bocsánatkéréshez és a megbocsátáshoz, az újrakezdéshez.

„El van veszve” az, akinek nem adatnak meg ezek a jó minták? Hogyan lehet ezek hiányában építkezni?

Senki sem jön tökéletes családból. A hibák és a rossz minták különösen nagy erővel sarkallnak arra, hogy mi egészen másképpen tegyünk. Nem egy házaspárt ismerünk, akiket hatalmas erővel kapcsol össze a gyermekkorukban átélt szenvedés, hogy valamelyik szülő például elhagyta a családot. Ők „csak azért is” kitartanak szeretetben egymás mellett, ezzel gyermekeiknek is a legnagyobb ajándékot adva.

Hogyan és kiknek segíthet a MÉCS, illetve mik a tapasztalataitok az elmúlt évtizedek szolgálata kapcsán?

A MÉCS közösségek szentségi házasságban élők számára jelentenek megtartó erőt, Calvo atya lelkigyakorlatai, a MÉCS Napok pedig minden életállapothoz szólnak. Külön programot írt házaspároknak, fiataloknak, fiatal pároknak, egyéni résztvevőknek, papoknak, családoknak. A MÉCS szolgálata tehát minden korosztályhoz és életállapothoz eljut. Sokszor úgy gondolunk rá, mint egy sífelvonóra, amelybe mindenki ott száll be, ahol éppen tart. Találkozunk a hittel még csak ismerkedőkkel és mélyen hívőkkel, kapcsolataikban küszködőkkel és kiegyensúlyozottakkal. Úgy tapasztaljuk, hogy a MÉCS

mindenkit „följebb” segít, azaz (még) közelebb önmagához, a társához, a családjához és Istenhez.

Tudjuk, látjuk, érezzük, hogy válságban van a család, a házasság, egyáltalán a férfi és nő közötti kapcsolat fogalma. Mégis lennie kell egy reményt adó tendenciának is...

A házasságot Isten rendelte. Ezért nagyszerű útja annak, hogy az ember megismerje Istent és egyre közelebb kerüljön hozzá – feltéve, hogy Krisztus szavai szerint nap mint nap vállalja, hogy a házastársáért, családjáért szeretetből megtagadja önzését, és Krisztussal együtt életadó áldozattá válik. Ha egy házaspár hűségesen kitart ebben, akkor bármilyen nehézségekkel küszködnek is, semmihez sem hasonlítható örömet tapasztalnak. Sok házaspárt és családot ismerünk, akik így élnek és ragyog az életük. Szegénységben is, gyermektelenül vagy nagyon sok gyermekkel, betegséggel küszködve, sőt gyermekük elvesztése után is. A szent életű papok, szerzetesek mellett az ilyen családok mentik át a keresztény civilizációt.

Magyarország határain kívül hol szerveztetek eddig MÉCS Napokat, illetve melyek a további tervek?

Minden egyes program igen komoly, kb. két hónapig tartó előkészületet igényel több házaspár és egy pap részéről. Mivel mindannyian szabadidőnkből, önkéntesen végezzük a szolgálatot, és munkatársaink többnyire többgyermekes, fiatal házaspárok, a kapacitásunk erősen korlátozott, az atyákéről nem is beszélve. Ezért elsősorban Budapesten tartunk MÉCS Napokat, ahová bárhonnán el tudnak jönni az elszánt

érdeklődők. Nagyszámú jelentkező esetén egy-egy vidéki programot is vállaltunk, de erre ritkán kerül sor. Igyekszünk folytatni, amit eddig tettünk, és a Szentlélek indításaira figyelve keressük a továbblépés módját, irányát.

Mit jelent számotokra ez a hároméves feladat, mivel jár, és milyen terveitek vannak erre az időszakra?

A CFM európai vezetése eddigi magyarországi önkéntes szolgálatunk kiterjesztését jelenti. Papjainkkal és házas munkatársainkkal együtt 23 éve foglalkozunk plébániai házasközösségek indításával, építésével és a MÉCS Napok lelki gyakorlatos programok szervezésével. Szolgálatunk gyümölcsei gyógyuló, erősödő házasságok és családok, hitbeli megújulás, bontakozó házas- és ifjúsági közösségi élet. Mindezt látva világos számunkra, hogy a MÉCS lelki gyakorlatok és módszertan olyan kincs, ami szinte egyedülálló ma Európában. Van mit továbbadnunk, mert kontinensünkön ma mindennél nagyobb szükség van a családi élet és a hit megújulására.

Kállay Emil piarista atya, egykori lelkiatyánk szokta mondani, hogy a jó Isten fokozatosan kitágítja az ember szívét. Így mostantól nemcsak a magyar családokat hordozzuk imában és szolgálatban, hanem más európai országokban élő családokat is. Szeretnénk a mozgalomhoz tartozó európai családokat erősíteni abban, hogy a Szentlélek indítására és vezetésével vágyakozzanak szentté válni. Szeretnénk őket erősíteni mindabban, amit Isten országáért és a családokért tesznek, ugyanakkor szeretnénk saját tapasztalatainkat, módszereinket továbbadni mindazoknak, akik nyitottan fogadják azokat. Hisszük, hogy vannak Európa országaiban házaspárok és papok, akikben él a vágy, hogy hatékonyan szolgálják a családok hitben és szeretetben való erősödését, és bízunk benne, hogy a Szentlélek elvezet hozzájuk. Hálásak vagyunk mindenkinek, aki ismerősként vagy ismeretlenül imádkozik azért, hogy így legyen.

Végül pedig néhány visszajelzés MÉCS Napok résztvevőitől:

„A jó Isten belenyúlt a vergődéseinkbe, egy mederbe terelt bennünket, és ráésméltunk, hogy van megtartó közeg.”

„Rájöttünk, hogy az alaptermészetünk különböző, de az utunk közös.”

„Az esküvői szervezés elvitte a figyelmünket a komoly beszélgetésekről. Otthon folytatjuk az itt megkezdett témákat.”

„Voltak dolgok, amiket nem mertem felvállalni a párom előtt, de itt erőt kaptam hozzá.”

„Most már látom, hogy a házasságért minden fázisában meg kell küzdeni.”

„Először gondolkodtam „mi”-ben és nem „te és én”-ben.”

„Rájöttünk, hogy a közös imának milyen óriási ereje van az életünkben! A gyermekeinkkel való közös imádságot is szeretnénk új mederbe terelni, élővé tenni.”

„Eddig túl nagy elvárásokat támasztottam mind magam felé, mind a házastársam felé. Ezen biztosan változtatni fogok. Csökkentem elvárásaimat a gyermekeim felé is, szeretném elfogadni őket ajándékként, olyanak, amilyenek.”

„Leadok a listámból, mert túlvállaltam magam. Ezentúl előtérbe helyezem a család szempontjából igazán fontos dolgokat.”

„Férjemtől kaptam ajándékba ezt a hétvégét, hálás vagyok érte, és már most érezzük, hogy a Szentlélekkel új fejezet kezdődött a házasságunkban.”

„Szeretnék újra virágot adni, képeslapot küldeni a feleségemnek.”

Serbán Mária

<https://romkat.ro/2019/07/31/%EF%BB%BFlass-itelj-cselekedj/>